

KUINKA KAUAN KAPITALISMI VOI KESTÄÄ

OKAINEN elämänhaluinen palkkatyöläinen on tehnyt tuon kysymyksen itselleen useammankin kun yhden kerran. Tämä on luonnollista, sillä tuo kysymys on meille niin tärkeä, se on meille *elämän kysymys*. Kuinka kauan nykyinen riistojärjestelmä vielä voi jatkua; kuinka pitkälle olosuhteet vielä voivat kiristyä, ennenkuin jännitys ratkeaa? Voiko tämä järjestelmä jatkua vielä kymmenen vuotta — kaksikymmentä, kolmekymmentä, viisikymmentäkin; saanko itse nähdä teollisen kansanvallan aamunsarastusta; saanko nauttia siitä järjestelmästä jonka toteuttamiseksi uhraan voimiani? Näihin kysymyksiin jokainen vähänkin luokkasuhteista selvillä oleva, elämänhaluinen palkkatyöläinen koettaa etsiä vastausta.

Tapahtumien kulku ei kuitenkaan riipu siitä mitä me yksilöinä ajattelemme ja toivomme. Voimme toivoa sitä taikka tätä kuinka hartaasti tahansa ja jos toivomme eikä toteutumiselle ole taloudellisia edellytyksiä niin se ei toteudu. Siis saadaksemme vastauksen otsikossa olevaan kysymykseen täytyy meidän saada selville kuinka luja kapitalistisen järjestelmän *tuotannollinen perusta vielä on?* Mutta ennenkuin saamme tämän selväksi täytyy meidän tietää

MITÄ KAPITALISTINEN JÄRJESTELMÄ ON.

Kapitalistisella järjestelmällä ymmärretään ihmiskunnan kehityshistoriassa sellaista tuotannollista ajanjaksoa, jossa pieni ryhmä ihmisiä omistaa ne välineet, jotka ovat välttämättömiä ihmiskunnan elintarpeiden tuottamisessa ja palkkaavat suuren enemmistön, jolla ei ole omistusoikeutta näihin välineihin, työskentelemään niillä, josta maksavat palkan muodossa pienen murto-osan siitä mikä tuotteiden arvo todellisuudessa olisi. Omistussuhteen perusteella nimitetään omistava ryhmä kapitalistiluokaksi ja omistamaton työväenluokaksi. Ja koska aina se luokka, joka kontrolloeraa tuotannollista elämää yhteiskunnassa kontrolloeraa sen muutkin puolet, nimitetään nykyistä järjestelmää kapitalistiseksi järjestelmäksi.

Tämän lyhyen selostuksen perusteella kuitenkin vielä hyvin vähän tiedämme mitä on kapitalistinen järjestelmä, sillä se ei ole tänne pudonnut mistään toisesta pla-

neetista sellaisena kun se nykyään ilmenee, vaan on se syntynyt ja kehittynyt tämän maan kamaralla ja luonnonlain mukaan kehittyä edelleenkin kunnes se on täyttänyt historiallisen tehtävänsä. Sen jälestä se joutuu poistumaan nousevan ja uusiin olosuhteisiin soveltuvan järjestelmän tieltä Siis koska kapitalistinen järjestelmä on kehityksen tulos täytyy meidän tuntea sen kehityksen vaiheita, sillä menneisyyden tuntemuksen perusteella voimme määritellä tulevaisuutta. Historiassa selvitetään tällaisia asioita ja siksi onkin meidän, päästäksemme tarkoituksemme perille, vähän tutkittava

KAPITALISTISEN JÄRJESTELMÄN HISTORIAA.

Kapitalistisen järjestelmän kehitysvaiheet ovat jaetut eri asteisiin, joista kutakin nimitetään tuotannollisen asemansa perusteella parhaiten vastaavalla nimellä. Tämän kirjoituksen yhteydessä ei tietenkään voida muuta kun luoda lyhyt katsaus kehityksen pääpiirteisiin. Ensiksi luomme lyhyen katsauksen siihen aikakauteen jossa kapitalistinen tuotantotapa esiintyy nimellä

VERSTASTEOLLISUUS.

Kapitalistista tuotantotapaa on ilmestynyt jo aikaisemminkin kuin verstasteollisuudessa, mutta se on ollut hyvin pientä. Vasta verstasteollisuuden asteella, jossa kauppakapitalistit keräävät valtansa alaiset tuottajat yhteen omistamiinsa verstaisiin, jossa ne tekevät työtä tavallisina toimeenpanijoina edellisten käskyvallan alaisina, ilmenee kapitalismi nykyisessä muodossaan siinä suhteessa, että entiset itsenäiset käsityöläistuottajat ovat menettäneet omistusoikeutensa työpajoihin ja työvälineisiin ja tekevät nyt työtä vain tavallisina palkkatyöläisinä.

Kun yhteiskunnallinen kehitys tekee käsityötuotannon edelleenjatkumisen mahdottomaksi syntyy manufaktuurituotanto. Alussa se tietenkin kohtaa huomattavaa vastustusta käsityöläisyrittäjien taholta, jotka nousevissa kaupungeissa ovat järjestyneet ammattikuntiinsa, mutta heidän vastuksensa kuitenkin murtuu taloudellisen kehityksen pakkolain tieltä. Laajenevien markkinoiden tarvetta ei voida tyydyttää käsityöllä, siksi syntyy verstasteollisuus eli manu-

faktuurituotanto. Seuraavana järjestyksessä ilmenee

OSAKEYHTIÖT.

Edellisestä kävi selville, että markkina-alueiden laajentuessa ja tavaran kysynnän kasvaessa käsityöllä ei voitu tyydyttää ihmiskunnan tarpeita joten verstasteollisuus oli kehityksen luonnollinen ja pakollinen tulos.

Kapitalismin varsinainen kasvun aika on alkanut. Mitä laajemmille aloille sen toiminta ylettyy sitä kiihkeämmin se hyökkää eteenpäin, keskenään kamppailen yhä uusista ja uusista alueista.

Tuotanto määräänsä nähden kasvaa ja samassa suhteessa kasvavat itse tuotantoyrityksetkin, niin että yksilöyritteliäjille käy vaikeaksi päästä alkuun. Tämä johtaa osakeyhtiöiden perustamiseen. Osakeyhtiönä tunnetaan sellainen tuotannollinen yritys, jossa joukko pienempiä omistajia pääomineen yhtyy ja perustaa liikkeen tuotannon harjoittamista varten. Siten usein kapitalisti, jolla ei itsellään ollut yritystä varten riittävästi varoja ja joka ei saanut toisten kapitalistien taholta kylliksi luottoa, pyysi joitakin kapitalisteja pääomineen liiketovereikseen siten yhdessä harjoittaakseen liikettä. Itse asiassa on tämä ikäänkuin visseillä sopimuksilla tehty laina, jonka kautta lainan antajat saavat oikeuden henkilökohtaisesti ottaa osaa yritykseen ja sitä valvoa; sen ohessa lainakorko muuttuu nyt vastaavaksi voitto-osuudeksi.

Osakeyhtiöihin liittymällä ovat pikkukapitalistit nyt paljoa voimakkaammat niille muuten niin tuhoisassa kilpailussa, sillä he ovat nyt suuren, mahtavan kokonaisuuden jäseniä. Samalla tietenkin voivat he paremmin pitää työläiset kurissa, jotka kiristyksen pakoittamana tekevät yrityksiä oman asemansa turvaamiseksi.

Kilpailu nousevien kapitalistien keskuudessa on hillitön. Toinen koettaa painaa toista alle ja päästä itse pinnalle — valata markkinat itselleen. Keinoja ei tietenkään säästetä. Yhtenä selloisena keinona käytetään väliaikaista hintojen laskemista, jossa toistelussa suuremmat yritykset suurempine pääomineen ovat pienempiä yrityksiä ratkaisevasti voimakkaammat. Ja sitäpaitsi on suuryrityksissä työn tuottavaisuus yksityistyön ja työnjaon kehittyneisyyden kautta suurempi, puhumattakaan monista muista edellytyksistä. Näin jatkuu kamppailu, jossa tietenkin heikommät yritykset häviävät ja voimakkaammat nopeasti kas-

vavat. Tämän kamppailun välittömänä seurauksena alkaa

TRUSTIUTUMINEN.

Kun yhteiskunnallisten muotojen ja tuotantotoimien kehityksen välinen ristiriita suureni ja alkoi käydä itse kapitalisteille sangen raskaaksi ankaran kilpailun ja pulien muodossa, oli kapitalistien pakko järjestyä yhä laajemmin ja kiinteämmin. Osakeyhtiöt eivät enään riittäneet, tuli välttämättömäksi liittää osakeyhtiöitä yhteen.

Järjestyen yhtenäiseksi liitoksi jonkun teollisuusalan kapitalistit koettavat järjestää sen tuotannon, alistaen sen määrättyjen sääntöjen alaiseksi. Tällaisten liittojen korkeinta muotoa kutsutaan trustiksi ja alempia syndikaateiksi ja kartelleiksi. Pohja trustien syntymiselle valmistuu pääomien kiihtyvän kilpailun, liikeyritysten lukumäärän vähenemisen ja niiden suuruuden kasvamisen kautta. Trusti on suurkapitalistien liitto.

Ensin tehdään heikkoja, lyhempiäaikaisia liittoja, mutta sitten kiinteämpiä ja pitempiäaikaisia, joiden tarkoituksena on yhtä aikaa vaikuttaa sekä hintojen määräämiseen että tuotannon rajoittamiseen — milloin se käy tarpeelliseksi. Trustiksi yhtyneiden yrittelijäin edut ovat nyt yhteiset. Trusti määrää kaikki tuotannon pienimmätkin seikat, myöskin sen voiton suuruuden, joka tulee sen kunkin jäsenen osalle. Entiset yksinäiset tuottajat ovat nyt vain osakkeenomistajia.

Olemme maininneet pulista. Mitä sellaisilla ymmärretään? Pulalla ymmärretään häiriöllistä tilannetta kapitalistisessa tuotantojärjestelmässä, joka johtuu siitä, että markkinat eivät voi jatkuvasti niellä kaikkea tuotettua tavarapaljoutta.

Kapitalistinen tuotantotapa on anarkistista, järjestämätöntä. Kilpailun tajuton voima synnyttää siinä pyrkimyksen rajatonta laajeta. Yksikään kapitalisti ei voi sitä välttää. Tavarointa tuotetaan summassa ja yhä kiihtyvällä nopeudella. Yht'äkkiä tulee ilmi, että on tuotettu suunnaton määrä liikaa. Tulee pula, paniikki. Luottope-rusta horjuu, yrityksiä menee vararikoon. Koko yhteiskunnallinen elämä joutuu vakaavaan häiriöön. Häiriötilan kestäessä voimakkaammat liikkeet nielevät heikompia ja niin trustiutuminen yhä täydellistyy.

Trustijärjestelmäkään ei voi estää pulia, mutta vaikka se ei sitä voikaan tehdä, niin sittenkin se tarjoaa teollisuuskapitalisteille mahdollisuuden helpommin sivuuttaa pulat.

Suhde työläisiin on kuitenkin toinen. Jo sekin seikka, että trustit taistelevat ylituotantoa vastaan vähentämällä tuotantoa, aiheuttaa myöskin työvoiman kysynnän alemmista. Ja teknillinen kehitys, jota uusi järjestysmuoto vain jouduttaa, vielä enemmän auttaa työttömyyden kasvamista. Tämä kuljettaa työläiset tilanteeseen jossa heidän on elämänsä säilyttämisen uhalla järjestettävä. Mitä järjestymiseen yleensä tulee, niin kapitalistit kulkevat aina edellä.

Kapitalismin kehittyessä, pääomien kasvassa ja niiden kiertökulun nopeuden kiihtyessä luottoliikekin välttämättömästi laajenee ja saavuttaa yhä suuremman merkityksen yhteiskunnallisessa taloudessa. Luotto ilmenee rahaliikkeen täydentäjänä. Pankkiliike tulee yhä merkityksellisemmäksi. Tässä olemmekin kulkuetuneet aineestamme kapitalistisen kehityksen neljanteen ja viimeiseen vaiheeseen joka tunnetaan nimellä

FINANSSIKAPITALISMI

Kästiyöaikakautta seuraa manufaktuuri-tuotanto, jossa kauppiat yhdistävät käsitöläiset yhteen. Sitten yhdistyvät tehtailijat ja muodostavat osakeyhtiöitä. Osakeyhtiöt yhtyvät ja muodostavat teollisuus-trusteja. Teollisuus-trustit yhtyvät ja muodostavat departmenttitrusteja joita finanssikapitalismi pankkiliikkeen välityksellä kontrolloeraa. Nämä departementtitrustit voidaan vielä liittää yhteen sisäisen johdon (internal circle) kautta. Tässä on kapitalistisen teollisuusjärjestelmän kehityksen huippu, sitä edemmäksi ei sillä ole mahdollisuus mennä.

Täällä Amerikassa elämme juuri parhaillaan tätä viimeistä kehitysjaksoa. Jättiläismäiset rahavhytymät, kuten esim. Morganin pankkiliike, valtaavat haltuunsa teollisuuksien kontrollin vähitellen.

Olemme seuranneet lyhyin piirtein kapitalistisen järjestelmän kehitysvaiheita ja saaneet selville sen kehityksen huippuasteen. Kun se saavuttaa tämän huippuasteen, niin mitä seuraa sitten? Kehityksen pyörää ei voi pyörittää taaksepäin. Kapitalistinen järjestelmä — eikä mikään järjestelmä — voi pysyä paikallaan, sen täytyy mennä jatkuvasti eteenpäin taikka sitten rappeutua, kukistua, jonka jälestä uusi järjestelmä ottaa tilansa. Onko nyt jo huomattavissa

ILMIÖITÄ SEN RAPPEUTUMISESTA.

Karl Marx sanoo, että kapitalistisen järjestelmän elämisen ehto on sen kuoleman

syy; että kapitalistinen järjestelmä kaivaa oman hautansa ja varustaa vielä hautaan toimittajatkkin. Mitä näillä lauseilla ymmärretään? Näillä ymmärretään sitä, että ennenkuin kapitalistinen järjestelmä voi elää ja edistyä täytyy sen rinnallaan kehittää myöskin niitä voimia, jotka sen lopuksi kukistavat ja ottavat vallan käsiinsä.

Näillä hautaantoimittajilla ei tietenkään voida tarkoittaa ketään muita kuin *palkkatyöväenluokkaa*, joka nousee valtaan kapitalismin kukistuttua. Tällaiseen tietysti täytyy olla taoludelliset edellytyksensä, sillä ilman niitä se ei voisi olla mahdollista. sellaisia edellytyksiä onkin olemassa.

Kapitalistisen järjestelmän kehityshistoriaa seuratessa huomaamme, että yhtä rinnan sen keskittymisen kanssa kasvaa ja keskittyy myöskin palkkatyöväenluokka ja työn riisto voimaperäistyy. Kilpailu markkina-alueista ja jatkuva pelko siitä, että joku toinen kapitalistiryhmä pääsisi voimakkaammaksi, pakottaa jokaisen yrittelijän pinnistämään kaiken kykynsä tuotannon edistämiseksi. Ja kun markkina-alueet ovat rajoitetut mutta tuotanto yhä kiihtyy, syntyy pulakausia, joista tietenkin työväenluokka aina ensi kädessä joutuu kärsimään.

Mutta markkinain rajoittuminen, joka johtuu siitä, että yhä uusia maita joutuu kapitalistisen tuotantotavan piiriin ja tuotantotekniikka kaikkialla paranee, koneiden kehittymisen ja tieteellisten tuotantomenetelmien kautta, ei aiheuta työläisille kärsimyksiä ainoastaan pulakausien aikana, mutta se johtaa jatkuvaan työttömyyteen. Työttömyydestä on tietysti luonnollisena seurauksena työläisten otoksyvyn supistuminen ja kun ostokyky supistuu, supistuu heillä myöskin kulutus. Kulutuksen supistuminen puolestaan edistää kasaanutumista ja niin on kapitalistien yhä vähennettävä tuotantoa ja lisättävä työttömien armeijaa.

Kapitalistisen järjestelmän elämisen ehtona on jatkuva laajeneminen ja kasvaminen, niin väitetään ja se on totta. Voiko se laajeta rajattomiin? Ottakaamme esimerkiksi Amerika.

V. 1790 oli Amerikassa 4 milj. asukasta ja kansallisriikkaus laskettiin kahdeksi biljoonaksi. Nykyään lasketaan asukasluku olevan 115,000,000 ja kansallisriikkaus \$500,000,000,000. Vähemmässä kuin sadassa viidessäkymmenessä vuodessa on kapitalismi Amerikassa kasvanut enemmän kuin Europan maissa 1,000 vuoden kuluessa. Nykyään vastaa Amerika yksinään melkein koko mailmaa. Voiko tällainen kehittyymi-

nen jatkaa *aina*, eikä ainoastaan jatkaa mutta *aina kehittyä*? Ei voi; luonnon riis-
tolähteet ehtyvät. Öljyä esimerkiksi laske-
taan riittävän Amerikassa korkeintaan 20
vuodeksi, muiden luonnorikkauksien kanssa
on suhde melkein sama. Kapitalistiluokka
palkkaamine tietomiehineen käsittää asian,
siksipä näemmekin heidän toimeenpanevan
komiteansa, valtion, yhä enemmän kiinty-
vän ulkomaapolitiikkaan ja militarististen
voimien kehittämiseen. Sama pitää paik-
kansa muiden maiden suhteen silloin kun
kotoisilla mailla loppuu levenemismahdol-
lisuudet.

Erittäin tärkeänä ja huomioonotettavana
kapitalistien ja työläisten välisten suhteiden
määrittelyssä on myöskin työvoiman *keskit-
tyminen*. Työläisiä keskittyy tuhansia ja
kymmeniä tuhansia yksiiin tehdaslaitoksiin
ja satoja tuhansia suurempiin kaupunkiin-
hin; ja vihdoinkin tuotantosuhteitten riip-
puvaisuuden kautta miljoonat läheiseen
kanssakäyntiin toistensa kanssa. Näin ka-
pitalistinen järjestelmä kehityksensä kaut-
ta *luo työläisille yhteiskuntataloudellisen per-
rustan laajalle järjestymiselle, johon työläi-
set ovat pakoitettuja elämänsä säilyttämi-
sen uhalla.*

Ristiriita kapitalistisen järjestelmän
kehityksen ja luonnollisen kehityksen välillä
yhä kasvaa. Päivä päivältä käy kapitalisti-
nen järjestelmä yhä kykenemättömämmäksi
tydyttämään ihmiskunnan tarpeita. Tämä
pakoittaa työväenluokan toimenpiteisiin ka-
pitalistien vallasta suistamiseksi.

Edellä on kuvailtu kapitalistisen järjes-
telmän perikatoon kulkua rauhallisen kehi-
tysprosessin kautta. Entäs sitten sodat?
Viimeinen suursota jo piirsi syviä haavoja
kapitalistisen yhteiskuntaruumiin pintaan.
Mitä aiheuttaa tuleva mailmansota? Jos
sellainen puhkeaisi kaikessa laajuudessaan,
niin se voisi, samalla kun se aiheuttaa hir-
veitä kärsimyksiä ja suunnatonta hävitystä,
aiheuttaa koko kapitalistisen järjestelmän
kukistumisen. Mutta on hyvin paljon epäi-
lemsien aihetta sellaisen syytymiselle, sillä
tiedämmehän, että kapitalistit ovat palkan-
neet ja palkkaavat palvelukseensa mailman
parhaat kyvyt, suunnittelemaan, sovitteli-
maan ja miettimään miten nykyinen järjes-
telmä voitaisiin parhaiten säilyttää. Suur-
vallat voivat tappeluttaa sellaisia maita ku-
ten Turkia ja Kreikkaa, mutta mailman-
sodan syyttymisen ehkäisemiseksi he tekevät
kaikkensa, siitä saamme olla aivan varmat.

Mutta vaikka emme ottaisi lukuun sodan
mahdollisuutta ollenkaan, huomaamme edel-

läolevan pääpiirteisenkin katsauksen perus-
teella, että rappeutumisilmiöt nykyisessä
järjestelmässä ovat nyt jo erittäin syväli-
set ja syvenevät jokainen päivä.

Nyt katsomme esiripun toiselle puolelle,
että onko vielä olemassa huomattavia

EDELLYTYKSIÄ SEN JATKUMISELLE.

Kapitalistien ja työläisten väliset ristirii-
tiset suhteet tuotannossa ovat perustana
luokkataistelulle. Onko olemassa merkkejä,
että kapitalistiluokan viisaimmat kyvyt kä-
sittäisivät mikä on seurauksena olosuhteit-
ten jatkuvasta kärjistyisestä? On kyllä.

Meidän tarvitsee ainoastaan ottaa huo-
mioon sellaisten suurmiesten lausunnoita
kun ovat Charles Schwab ja tuomari Gary
ja sadat muut kehittyneet henkilöt. Siltä
taholta edistetään sangen voimakkaasti riis-
tosuhteitten inhimillistytymistä. "Työläi-
siä on kohdeltava tuotannossa liikekumppa-
neina eikä vaan palkkalaisina," selittävät
he. Eikä tämä ole ainoastaan teoriaa, mut-
ta se on myöskin käytännössä. Jokaisessa
suuremmassa liikkeessä, missä tuotanto on
järjestetty tieteelliselle pohjalle, on annettu
työnjohtajille tiukat määräykset kohdella
työläisiä hyvin. Ketään ei panna työstä pois
ellei se ole aivan pakollista. Myöskin laske-
taan tarkasti kuinka paljon työläisiltä ku-
luu välttämättömiin tarpeisiin ja sen mu-
kaan määritellään palkka. Henry Ford on
tässä suhteessa edelläkävijänä ja toiset seu-
raavat perässä. Kontrolleeraamisissaan met-
sätöissäkin on Ford tykkänään mullistanut
työläisten olosuhteet.

Mitä tämä merkitsee? Mitä se edellyttää
kun työläiset saavat inhimillisen kohtelun
työmaalla ja elinkustannuksia vastaavaa
palkkaa. Edistääkö vai laimentaako se ka-
pinallisuutta työläisten keskuudessa?

Entäs sitten se laajenemisen mahdolli-
suus. Vertailemalla asuttuja seutuja asu-
mattomiin, huomaamme, että kapitalistisel-
lä järjestelmällä on vielä suunnattomia laa-
jenemisen mahdollisuuksia. Puhumatta-
kaan sellaisista maista kun Brazilia ja Sipe-
ria, on olemassa kymmeniä suuria asumat-
tomia alueita ja myöskin vähän asutuita, jo-
ten siltä puolelta ei tule mitään pulaa. Ame-
rikan Yhdysvallatkin voivat elättää monta
kertaa suuremman väkiluvun kuin sillä nyt
on.

Amerikan kapitalistit rakennuttavat par-
haillaan suuria terästehtaita sekä muita
teollisuuslaitoksia Kiinaan. Mutta ennen-
kuin Kiinan työläiset pystyvät nykyajan ka-
pitalismin riistettäväksi täytyy niiden olo-

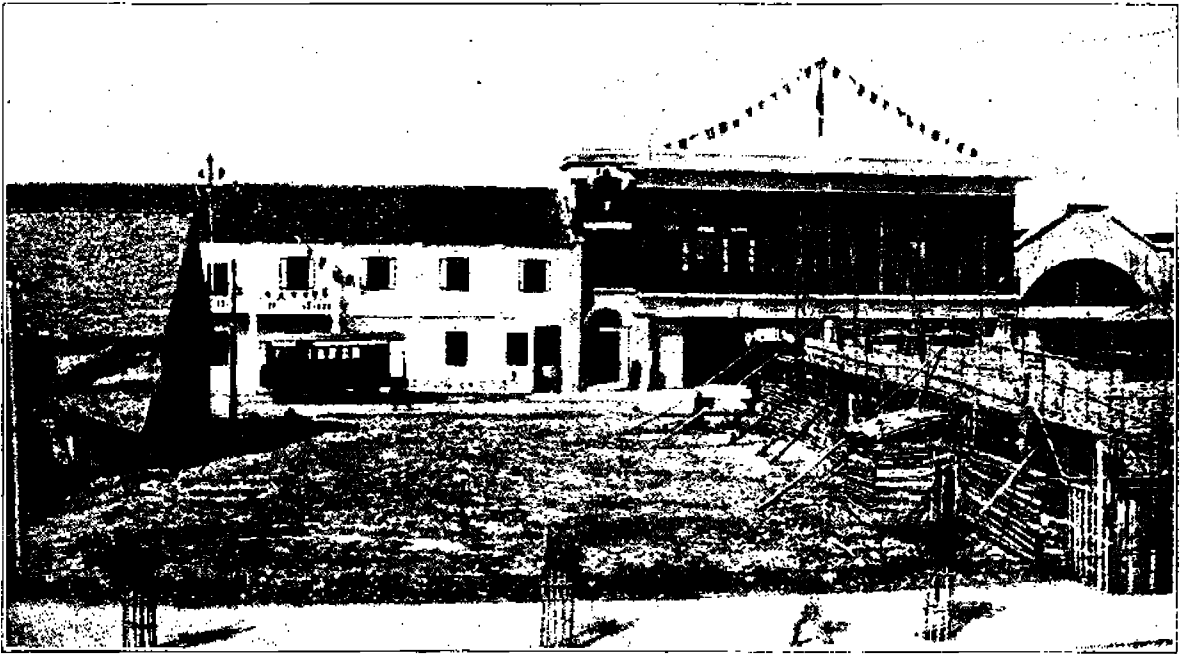
suhteissa tapahtua suuria muutoksia parempaan päin. Tämä edellyttää kapitalisteille tuotteiden menekkiä ja tuotteiden menekki takaa lisää elämää. Samaa voidaan sanoa muista alkuperäisellä asteella olevista maista joihin suurkapitalismi tunkee imusarviaan.

Niinkauvan kun kapitalistiluokka löytää sijoittamismahdollisuuksia ylläarvolle, jota sille virtaa teollisuuslaitoksista, on se hyvällä pohjalla. Viime vuoden aikana on Amerikassa ollut niin runsaasti kapitaalia liikkeellä, että jokainen bondilaina on mennyt kaupaksi heti ensimmäisenä päivänä kun se on myytäväksi ilmoitettu. Ulkomaalaisiin arvopapereihin sijoitettiin lähes biljoona dollaria. Uusia riistoalueita hakevan pääoman runsaudesta johtuu hallituksen imperialismi, kuten edellä on jo viitattu.

mitä on sen voima asetettuna kapitalistiluokan voimaa vastaan? Se tietysti kasvaa sikäli kun tuotannollinen kehitys valmistaa sille maaperää, mutta sekin ottaa tarvittavan ajan — emme usko ihmeisiin.

Mitä tulee ammattijärjestöihin niin niiden toiminta jo nyt, ja tulevaisuudessa, hyödyttää enemmän nykyisen järjestelmän säilymistä kuin mitään muuta. Työläisille ne ovat vain sairaus- ja hautausapujärjestöjä. Se tuotannollinen ajanjakso johon ne ovat syntyneet on ollut ja mennyt. Mitä pikemmin ne lakkaisivat olemasta, sen parempi todelliselle työväenliikkeelle. Niitä ei voida muuttaa palvelemaan nykyajan työväenliikkeen tarvetta. Mennyt kokemus ei anna mistään tähän todisteita.

Niitä pieniä poliittillisia puolueita, jotka perustuvat sille olettamukselle, että Ve-

Kwantung Tramway-yhtiön uusi rakennus Cantoni ssa, Kiinassa ja ensimmäinen "Moottori-omnibussi" (laji isompia vuokravaunuja) Kiinan historiassa, joka välittää säännöllistä matkustajaliikettä.

Silloin tällöin ilmenee pulaa yhä kasvavan pääoman sijoittamisessa, mutta aina se tiensä raivaa. Se valtaa haltuunsa uusia maita kuten esim. Venäjän, jota mailman kapitalistiluokka on kauan ahnain silmin katsellut.

No, eikö työväenjärjestöillä sitten olekaan mitään merkitystä kapitalistisen järjestelmän kukistamisessa, kysyneet lukija. Suoraan sanoen Amerikassa ei ole muuta todellista työväenjärjestöä, sen sanan oikessa ymmärryksessä kun I. W. W., ja

näjä on ja tulee olemaan työväenluokan hallinnon alaisena; että vallankumous on nurkan takana, ei kannata ottaa vakavalta kannalta, niin peräti onntoa ja lapsellista se on.

Onko Europassa tällä kertaa olemassa kansanivälistä työväenliikettä tai onko tilanne suotuista sellaisen muodostamiselle, joka voitaisi ottaa vakavalta kannalta kapitalismin kukistamisessa ja tuotannon edelleen jatkamisessa sen jälestä kun kapitalismi on kukistettu? Vastaa lukija.

Velkojen mitättömäksi julistamisella loukkasi Bolsheviki-hallitus niin raskaasti mailman finanssivaltaa, että se ei ole houkuttelemallakaan saanut ulkomailta pääomaa Venäjää uudelleen rakentamaan. Nyt kuitenkin näyttää käänne olevan ovella. Kapitalismi tekee Venäjällä varmaa nousuaan, olosuhteet vakiintuvat ja se tekee pääoman rohkeaksi. Siinä aukeaa kapitalismille suuri riistokenttä.

Kaksikymmentä vuotta sitten lasketaan Amerikassa olleen 400,000 automobiilia; nyt niitä on noin 12,000,000. Siis kahdessa-kymmenessä vuodessa on autoteollisuus kasvanut niin, että se on nyt 33 prosenttia edellä öljyteollisuutta, joka on toiseksi suurin.

Radio-teollisuus on juuri nousemassa; siinä on mainio tilaisuus kapitaalain sijoittamiselle.

Seuraavana voi nousta joku toinen Henry Ford rakennuttamaan pieniä ilmalaivoja, j. n. e. Kapitalistisen järjestelmän kukistumiselle ei siis vielä ole taloudellista pakkoa ja vapaaehtoisesti se ei kyllä luovu vallasta, siitä saamme olla varmat.

Tällä ei tahdota väittää, että kapitalistinen järjestelmä ei kukistuisi ennen kuin jokainen kolkka on kapitalistisesti asuttu ai-

van kuin Amerika, mutta niin kauan kun ei ole minkäänlaisia perusteita sen pikaisesta kukistamisesta, ei ole edullista uskottaa sellaista, kuten viime vuosina on joidenkin aineiden taholta tehty, johtuen se osaksi tietämättömyydestä ja osaksi persoonallisen hyödyn takia. Kun tuplajuulaisten taholta painostettiin järjestymistä selitettiin se vastavallankumouksellisuudeksi; sanottiin ei olevan aikaa sellaiseen koska vallankumous on nurkan takana.

Mutta vaikka vallankumous ei olekaan huomisen päivän asia tulee se kuitenkin varmasti tapahtumaan, sen tiedämme. Sillä joskin kapitalistiluokka saa uutta elinvoimaa uusien alueiden valtaamisen ja uusien teollisuuksien syntymisen kautta, se samalla myöskin kehittää ja kasvattaa sitä luokkaa joka sen kukistaa ja ottaa vallan omiin käsiinsä. Tämä on yhtä varmaa kuin sekin, että yö seuraa päivää ja päivä seuraa yötä.

Järjestyneinä ja asian ymmärtävinä työläisinä tulee meidän edelleenkin järjestää työläisiä teollisuuksittain ja tehdä vointimme mukaan kasvatustyötä, sillä mitä paremmin olemme järjestyneet sitä voimakkaampia olemme taistelemaan tämänpäiväisiä etuja ja sitä kirkkaammin voimme katsoa tulevaisuuteen.

A. Kaleton.

Näköala Cantonin kaupungin uudelleen rakentamisesta. Kuvassa näkyvä katu on uudelleen järjestettävänä. Valmiina se tulee olemaan yksi kaupungin komeimpia katuja.